

การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์*

APPLYING PORINCIPLES OF BELIEF AND INNOVATION TO SUPPORT CREATIVE
TOURISM POLICIES IN THE COVID-19 SITUATION ROI KAEN-SARASIN AREA

สมิตรา ไอยรา¹

Sumitra Aiyara¹

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ¹

Northeastern University, Thailand.¹

Email : sumitra.iya@neu.ac.th

บทคัดย่อ

ปัจจุบันทั่วโลกมีการเผชิญปัญหาอย่างมากในสถานการณ์โควิด-19 ที่แพร่ระบาดอย่างต่อเนื่องทุกประเทศทั่วโลก ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มที่มีการแพร่ระบาดอย่างหนักของโควิด-19 ในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลกระทบอย่างรุนแรงทั้งภาคการท่องเที่ยวของประเทศที่เป็นปัจจัยหลักที่สร้างรายได้ให้กับประเทศ เพื่อนำมาบริหารจัดการภายในประเทศและความอยู่ดี กินดี มีสุข การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นอีกช่องทางที่สามารถทำรายได้ให้กับทุกภาคส่วน ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 และ 3) เพื่อเสนอแนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ เป็นการวิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน และผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 40 คน ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติพรรณนาและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับด้านมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการรับรู้การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมในการติดตามและประเมินผลด้านการรับรู้การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมไปปฏิบัติ และด้านการรับรู้การกำหนดการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรม ตามลำดับ 2. ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 โดยรวมทุกด้านด้านบทบาทเศรษฐสมาคม(X_4) ด้านบทบาทเจ้าอาวาส(X_5) และด้านบทบาทภาคของท้องถิ่น(X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบเท่ากับ .403 .217 และ .206 ตามลำดับ และ 3. แนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ ควรมีการสื่อสารให้มีการรับรู้ถึงกระบวนการในขั้นตอน

การกำหนดนโยบายในการตัดสินใจ การวางแผนทางในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาหรือการตอบสนองความต้องการในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ชี้แจงในการรับรู้ในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวสร้างความเข้าใจในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้วิเคราะห์ประเมินผลนโยบายได้อย่างสอดคล้องกับพลวัตที่ทวีความซับซ้อนในสถานการณ์ปัจจุบัน

คำสำคัญ : 1. การประยุกต์ 2. หลักความเชื่อ 3. นวัตกรรม

ABSTRACT

Nowadays, the world is facing a lot of problems in the situation of COVID-19. That continues to spread in all countries around the world Thailand is in a group with a severe epidemic of COVID-19 at present, which has severely affected both the country's tourism sector, which is the main factor generating income for the country. To bring about domestic management and well-being, happiness, creative tourism is another channel that can be remembered to generate income for all sectors. So this research makes sense 1) to study the application of beliefs and innovations to support creative tourism policies in the situation of COVID-19 in Roi Kaen-Sarasin area; 2) to analyze factors affecting the application of beliefs and innovations to Supporting creative tourism policies in the situation of COVID-19 in the Roi Kaen-Sarasin area and 3) To present guidelines for applying principles, beliefs and innovations to support creative tourism policies in the situation of COVID-19 in the Roi Kaen-Sarasin area, a research using mixed research methods with 400 samples; and 40 people were interviewed Quantitative data using descriptive statistics and multiple regression analysis Data from in-depth interviews by using content analysis method.

The results showed that:1) The application of principles of belief and innovation to support the creative tourism policy in the situation of COVID-19 in the Roi Kaen-Sarasin area (overall in all aspects). Trust and innovation to support creative tourism policies in the COVID-19 situation in the Roi Kaen-Sarasin area were at a moderate level, ranked in descending order as follows: Perception of application of beliefs and innovations in monitoring and evaluation Perceptions of applications of beliefs and innovations and perception, determining the application of beliefs and innovation respectively. 2) Analyze factors affecting the application of principles, beliefs and innovations to support creative tourism policies in the situation of COVID-19 in Roi Kaen-Sarasin area. Overall, it was found that the role of the synod(X_4) the role of the Abbot(X_5) and the role of the local sector(X_2) the predictor coefficients in raw

score (b) were .403, .217 and .206, respectively. And 3) There should be communication to acknowledge the process in the policy making process for decision-making laying out guidelines for solving problems or developing or responding to needs in the application of beliefs and innovations to support creative tourism policies clarification on awareness of the application of beliefs and innovations to support tourism policies Build understanding of the application of principles, beliefs and innovations to support tourism policies. This will be useful for analyzing and evaluating policies in line with the increasingly complex dynamics of the current situation.

Keywords : 1. Application 2. Core beliefs 3. Innovation

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ประเทศไทยนับแต่อดีตจนถึงปัจจุบันถือว่าเป็นประวัติศาสตร์ของชาติที่นับถือพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนามีอิทธิพลครอบคลุมวิถีการดำเนินชีวิตของคนไทยในทุกๆ ด้าน คือ มีบทบาทสำคัญทั้งในด้านขนบธรรมเนียม ศิลปกรรมและวรรณกรรม ตลอดจนการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมไทยจนพระพุทธศาสนาได้เข้ามกลืนสนิทอยู่ในชีวิตจิตใจของคนไทยถึงขั้นที่ว่าพระพุทธศาสนาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับความเป็นไทย นั้นจึงบ่งบอกได้ว่าศาสนาเป็นสถาบันทางสังคมอย่างหนึ่งในหลายสถาบัน และเป็นองค์ประกอบของสังคมที่สำคัญอย่างยิ่งที่มีอิทธิพลในการจัดระเบียบสังคมให้อยู่ในกรอบของศีลธรรมและจริยธรรม เพื่อให้สังคมเป็นอยู่อย่างมีระบบเป็นระเบียบเรียบร้อย ดั่งงาม สงบสุข (พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, 2557) พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไทย ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย “มีรากฐานที่สำคัญมาจากพระพุทธศาสนาจนกล่าวได้ว่า พระพุทธศาสนาเป็นมรดกล้ำค่าคู่บ้านคู่เมือง” เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมที่ได้รับเอาแนวความคิด และวัฒนธรรมของศาสนาอินเดียเข้ามาประพติดปฏิบัติเป็นระยะเวลาอันยาวนาน โดยเฉพาะพระพุทธศาสนา ซึ่งถือได้ว่าเป็นรากฐานของสังคมไทย พระพุทธศาสนาจึงมีอิทธิพลต่อระบบแนวความคิดและพฤติกรรมของคนไทยอย่างลึกซึ้งสังคมโลกในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและการพัฒนาทางด้านวัตถุนิยมที่มีความจำเป็นทั้งยังส่งผลให้นานาประเทศเกิดการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้นทุกวัน จึงทำให้เกิดการละเลยการพัฒนาคุณค่าทางด้านจิตใจประกอบกับประชาชนมีความพัฒนาไปอย่างไม่มีขีดจำกัด ทั้งในด้านการเมืองและความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมรวมถึงวัฒนธรรมประจำชาติของประเทศ จึงส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ของประเทศ รวมทั้งการท่องเที่ยวที่มีผลพวงมาจากปัญหาเกี่ยวกับโรคภัยที่ประชากรในแต่ละประเทศประสบนั้นคือ โควิด-19 ที่นับวันส่อเค้าไปในทิศทางที่รุนแรงมากขึ้นในปัจจุบัน ทั้งที่แต่ละประเทศได้มีการป้องกันและมีมาตรการในการควบคุมที่เข้มงวดปัจจุบันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นในแต่ละประเทศ (ปิยธิดา เทพวงศ์, 2560)

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ถือเป็นกระบวนทัศน์ใหม่ทางการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการรอบแนวคิดและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในหลายประเทศทั่วโลก และก่อให้เกิดความ

เปลี่ยนแปลงทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทานทางการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มีที่มาจากปัจจัยหลัก 3 ประการ ได้แก่กระแสโลกาภิวัตน์และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ความคิดเชิงสร้างสรรค์กับการกำหนดนโยบายสาธารณะ และการเปลี่ยนแปลงชั้นทางสังคมกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะปัจจัยที่หนึ่ง กล่าวคือ จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่ส่งผลให้ปัจจุบันมีการเชื่อมโยงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปสู่สังคมความคิดสร้างสรรค์ ประเทศไทยถึงแม้ในปัจจุบันนี้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังคงมีบทบาทสำคัญทั้งต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศและประชาชนในพื้นที่ อย่างไรก็ตามก็เกิดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวกระแสหลักและส่งผลต่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยวของมีอยู่หลายประเด็น เช่น การดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรมากเกินไป กิจกรรมท่องเที่ยวก่อให้เกิดมลพิษในหลายรูปแบบผู้ประกอบการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวซึ่งส่งผลกระทบต่อทรัพยากรและประการสำคัญ คือ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นผู้บริโภคมากกว่าเข้าไปศึกษาเรียนรู้จากแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้ ไทยแลนด์ 4.0 เป็นความมุ่งมั่นที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมโดยการเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรมเปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น ดังนั้น ประเทศไทย 4.0 จึงควรมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบันไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้นและเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการด้วยเหตุผลนี้นวัตกรรมจึงมีบทบาทในกลุ่มสังคมไทยในปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง (นิศา ชัยกุล, 2555)

สังคมโลกาภิวัตน์สารสนเทศจากสถานการณ์โควิด-19 สื่อต่างๆ ได้เกิดการทางเห็นพระพุทธรูปศาสนาของประชาชนในสังคมไทย แต่ศรัทธาความเชื่อในหลักธรรมคำสั่งสอนทางพระพุทธศาสนา การปฏิบัติตนของพุทธบริษัทและการเผยแผ่หลักธรรมคำสั่งสอนอันเป็นเครื่องมือสำคัญในการกล่อมเกลาคใจของพุทธศาสนิกชนสังคมไทยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ยังไม่คลายความเสื่อมคลาย จากสถานการณ์โควิด-19 ที่มีความรุนแรงขึ้นทุกวันจึงทำให้ภาคการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยการประยุกต์หลักความเชื่อและนวัตกรรมยังมีบทบาทมากยิ่งขึ้นจากการที่กำลังเผชิญกับวิกฤตความเสื่อมถอยด้านคุณธรรมจริยธรรมและมีแนวโน้มเป็นสังคมปัจเจกมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่ส่งผลให้พุทธบริษัทละเลยการประพฤติปฏิบัติตามแนวทางแห่งพุทธส่งผลให้สถาบันทางสังคมมีแนวโน้มอ่อนแอ ขาดความไว้วางใจเชื่อใจและการมีส่วนร่วมทางสังคม ขาดการเอื้อเฟื้อ เอื้ออาทร การใช้ปัญญาแก้ไขปัญหามาตรกัณฑ์ธรรมคำสั่งสอนทางพระพุทธศาสนามีแนวโน้มลดลง ส่งผลให้มีความมีคุณธรรมและจริยธรรมของคนในสังคมเสื่อมถอยซึ่งเป็นความเสียหายที่จะส่งผลกระทบต่อความมีระบบเป็นระเบียบเรียบร้อย ดึงงาม และสงบสุข ก่อให้เกิดการขาดเสถียรภาพทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ในอนาคต และความสำคัญกับสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของสิทธิในชีวิต สิทธิในร่างกายสิทธิในทรัพย์สินและรวมทั้งสิทธิอื่นๆ ที่มีผลโดยตรงต่อรัฐ (บุญเพ็ง สิทธิวงษา และคณะ, 2563)

จากการกล่าวมาทั้งหมดจะพบว่าความเชื่อและนวัตกรรมนั้นถือเป็นเรื่องที่ต้องนำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์โควิด-19 มีความน่าสนใจที่ทำให้นโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ใน

แหล่งท่องเที่ยวเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่มีความสัมพันธ์กับสภาพสังคมวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก และมีองค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมการประยุกต์ใช้ในการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 ทางสังคมได้หลายด้านด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ ซึ่งรวบรวมข้อมูลการประยุกต์ใช้พุทธจริยศาสตร์เพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้และการเสนอแนวทางแก้ไขต่อไปผลการวิจัยจะสามารถนำไปสู่แนวทางการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 มีการพัฒนาอย่างแท้จริงและยั่งยืนโดยประสานกันนโยบายและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ตามนโยบายภาครัฐเพื่อให้ภาพรวมของปัญหาและใช้เป็นพื้นฐานในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์

2.2 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์

2.3 เพื่อนำเสนอแนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์

3. ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

3.1 ได้ทราบการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์

3.2 ได้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์

3.3 ได้แนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน โดยใช้วิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจและวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสรุปให้เห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ ที่ระดับความเชื่อมั่น .851% และจำนวนทั้งหมดนี้ได้มาจากการเลือกสุ่มแบบหลายขั้นตอนประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่

ร้อยละ – สารสินธุ์ ประกอบด้วย 4 จังหวัด จำนวนทั้งหมด 4,019,437 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ร้อยละ-สารสินธุ์ ประกอบด้วย 4 จังหวัด จำนวน 400 คน (กัลยาณิษฐ์บัญชา, 2560) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้โดยการสัมภาษณ์ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ ได้จากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงพิจารณาจากความสามารถในการให้ความรู้และประสบการณ์ ประกอบด้วยข้าราชการ, องค์กรส่วนท้องถิ่น, ผู้นำชุมชน, เจ้าหน้าที่ภาครัฐ, เขตพื้นที่ ร้อยละ-สารสินธุ์ ทั้ง 4 จังหวัดจำนวน 4 กลุ่มๆ ละ 10 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 40 คน ที่ใช้ในการ สัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อนำเสนอแนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับ นโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยละ-สารสินธุ์ พิจารณา ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของนำเสนอแนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและ นวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยละ- สารสินธุ์ ตามคุณสมบัติดังนี้ เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำเสนอแนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลัก ความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เป็นผู้บริหารเกี่ยวกับการนำเสนอแนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อ รองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการ นำเสนอแนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ใช้สำหรับการ วิจัยเชิงปริมาณ และแบบสัมภาษณ์ใช้สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม 1)การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงจนมี คุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัยซึ่งผู้วิจัยขอความร่วมมือ จากประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ร้อยละ-สารสินธุ์ ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยชี้แจง เกี่ยวกับรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นตอนและ วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนแก่ผู้ช่วยวิจัย 2)การขออนุญาตเก็บรวบรวม ข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม และทำหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่ม ตัวอย่าง 3) ผู้วิจัยได้นำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลนำเสนอผู้นำชุมชนแต่ละชุมชนเพื่อขอ อนุญาตเก็บข้อมูล ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ 4)แจกจ่ายและเก็บแบบสอบถามจาก ประชากรกลุ่มตัวอย่าง 5)รับแบบสอบถามกลับคืน ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนสมบูรณ์แล้วไป วิเคราะห์ข้อมูลต่อไปการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบ สัมภาษณ์ตามขั้นตอน ดังนี้ 1)ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัย ในลักษณะการวิจัย เอกสาร ได้แก่ ส่วนที่เป็นคำอธิบายจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เป็นแนวคิดทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง โดยการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนำเสนอแนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลัก ความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยละ-สารสินธุ์ 2)การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยประสานงาน เพื่อขอ อนุญาตกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ แล้วเดินทางไปตามวันเวลาที่นัดหมาย ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัย แนะนำตนเอง สร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับผู้ถูกสัมภาษณ์ แจ้งวัตถุประสงค์การของการ สัมภาษณ์ แล้วดำเนินการสัมภาษณ์ จำนวน 40 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์ ข้อมูลแบบสอบถามหลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่

ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้ 1)การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น – สารสินธุ์ โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการนำเสนอเป็นตารางใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประกอบการอภิปรายผล 2)การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น – สารสินธุ์นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรแบบเป็นลำดับขั้น ประกอบการอภิปรายผล 3)การวิเคราะห์ข้อมูลวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 การนำเสนอแนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยคัดเลือก และจำแนกข้อมูล จัดระเบียบข้อมูลให้เป็นระบบ จัดทำบรรณานุกรณ ข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลไปเขียนเป็นรายงานตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย ต่อไปการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ 1) การวิเคราะห์ เอกสาร หนังสือ ตำรา โดยการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอแนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ 2) วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มาเป็นกรอบแนวคิดในการนำเสนอแนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์

5. ผลการวิจัย

5.1 การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ โดยภาพรวมทุกด้าน ตัวแปรตามทั้ง 3 ด้าน พบว่า ระดับการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.12, S.D.=28$) โดยเรียงลำดับด้านมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการรับรู้การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมในการติดตามและประเมินผล($\bar{X}=3.29, S.D.=.16$) ด้านการรับรู้การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมไปปฏิบัติ ($\bar{X}=3.04, S.D.=.52$) และด้านการรับรู้การกำหนดการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรม ($\bar{X}=3.03, S.D.=.31$) ตามลำดับ

5.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ โดยรวมทุกด้าน พบว่า ด้านบทบาทเศรษฐสมาคม(X_4) ด้านบทบาทเจ้าอาวาส(X_5) และด้านบทบาทภาคของท้องถิ่น(X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ(b) เท่ากับ .403, .217 และ .206 ตามลำดับ

5.3 แนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ พบว่า ควรมีการสื่อสารให้มีการรับรู้ถึงกระบวนการในขั้นตอนการกำหนดนโยบายในการตัดสินใจการวางแผนทางในการ

แก้ไขปัญหาหรือพัฒนาหรือการตอบสนองความต้องการในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งแจ้งในการรับรู้ในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างความเข้าใจในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการนำไปใช้วิเคราะห์ประเมินผลนโยบายได้อย่างสอดคล้องกับพลวัตที่ทวีความซับซ้อนในสถานการณ์ปัจจุบัน

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 ระดับการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับด้านมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการรับรู้การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมในการติดตามและประเมินผล ด้านการรับรู้การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมไปปฏิบัติ และด้านการรับรู้การกำหนดการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรม ตามลำดับซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌ์ชลิตา บุตรดิษฐ์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนแสนสุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. ผลการวิจัยพบว่า 1)สภาพการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนแสนสุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการบริหารงบประมาณอยู่ในระดับมาก ด้านการบริหารทั่วไป และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริหารวิชาการอยู่ในระดับมาก 2)ปัญหาการใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ความไม่รู้ไม่ เข้าใจเกี่ยวกับนวัตกรรมการบริหาร ทั้งด้านบริหารวิชาการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป โดยมีข้อเสนอแนะว่าควรเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21

6.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ โดยรวมทุกด้านพบว่า ด้านบทบาทเศรษฐสมาคม(X_4) ด้านบทบาทเจ้าอาวาส(X_5) และด้านบทบาทภาคของท้องถิ่น(X_2) มีค่า สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ(b) เท่ากับ .403, .217 และ .206 ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้อง กับงานวิจัยของ วารุณี กุศลรัตนวิจิตร (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยด้านนวัตกรรมทางธุรกิจส่งผลต่อ การดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ประเภทบริการ) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็น เกี่ยวกับนวัตกรรมทางธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทบริการ ใน ภาพรวม จัดอยู่ในเกณฑ์มากที่สุดโดยเรียงลำดับดังนี้ด้านสารสนเทศ ด้านกระบวนการ ด้านการ วางแผน ด้านคน และด้านภาวะผู้นำ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทบริการ ในภาพรวม จัดอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด โดยเรียงตามลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านลูกค้า การเรียนรู้และพัฒนา ด้านกระบวนการภายในและด้าน การเงิน ผลการศึกษา นวัตกรรมองค์การมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานขององค์การเมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านของผลการดำเนินงาน พบประเด็นสำคัญที่ว่านวัตกรรมทางธุรกิจด้านภาวะผู้นำ

และด้านคน ส่งผลต่อผลการดำเนินงานด้านการเรียนรู้และพัฒนา ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การจะพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทบริการเพื่อให้เกิดผลการดำเนินงานของธุรกิจประสบผลสำเร็จ ผู้นำหรือเจ้าของธุรกิจต้องใช้ทักษะการเป็นผู้นำมืออาชีพในการบริหาร และจัดการองค์กรเพื่อให้พนักงานทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการให้พนักงานได้รับเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อผลประโยชน์ต่อองค์กร

6.3 แนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ ควรมีการสื่อสารให้มีการรับรู้ถึงกระบวนการในขั้นตอนการกำหนดนโยบายในการตัดสินใจการวางแผนทางในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาหรือการตอบสนองความต้องการในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งแจ้งในการรับรู้ในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้วิเคราะห์ประเมินผลนโยบายได้อย่างสอดคล้องกับพลวัตที่ทวีความซับซ้อนในสถานการณ์ปัจจุบันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สโรชา อมรพงษ์มงคล (2561) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในมิติความจริงแท้และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์กรณีศึกษา: เมืองมัลลิกา ร.ศ.124 จังหวัดกาญจนบุรี จากผลการศึกษาพบว่าการจัดการของเมืองมัลลิกามีข้อเด่นในด้านของการจัดการองค์กรและการควบคุมแต่ยังขาดการจัดการด้านการวางแผนและการเป็นผู้นำเนื่องจากเมืองมัลลิกาดำเนินกิจการด้วยการจัดการแบบครอบครัวที่อยู่กันด้วยความเข้าใจทำให้สามารถดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายในส่วนของการประเมินความจริงแท้มิติของตำแหน่งและสถานที่ตั้งอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.07 ในขณะที่กระบวนการสร้างสรรค์ในเรื่องของการนำความคิดสร้างสรรค์มาใช้มากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 3.94 สรุปได้ว่าในเมืองมัลลิกา ร.ศ.124 มีการนำกระบวนการสร้างสรรค์มาใช้มากและคำนึงถึงความจริงแท้ น้อยซึ่งจากผลการวิจัยสามารถช่วยให้ผู้ประกอบการรายอื่นนำความคิดสร้างสรรค์มาพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบคล้ายกันเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

7.1.1 การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรม หรือการประยุกต์ใช้ที่มีภาคีเครือข่าย หรือหน่วยงานของรัฐที่ใกล้ชิดกับกลุ่มนักท่องเที่ยวกว่าหน่วยงานอื่น ซึ่งพร้อมที่จะช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และการประเมินนโยบายของทุกภาคส่วนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.1.2 การรับรู้การกำหนดการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรม การรับรู้การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมไปปฏิบัติ และการรับรู้การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมในการติดตามและประเมินผล ควรให้ความร่วมมือประสานงานแก่ทุกฝ่าย โดยไม่มีการเลือกความสำคัญของบุคลากรสายงานใดสายงานหนึ่ง ไม่ยึดติดกับประเพณีที่ติดต่อกันมาทุกคนมีสิทธิเท่า

เทียมกันระหว่างพระสงฆ์กับบุคคลธรรมดาต้องให้ความสำคัญในสิทธิหลายๆ ด้านการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมการรณรงค์รับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19

7.1.3 ผู้บริหารหรือบุคลากรภาครัฐควรมีส่วนรับรู้ในการกำหนดการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมการรณรงค์รับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 ไปปฏิบัติ และการรับรู้การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมการรณรงค์รับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 อย่างชัดเจนซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม และสามารถนำนโยบายนั้นๆ ไปปฏิบัติเป็นรูปร่างตามความต้องการโดยส่วนรวมขององค์กรและภาคส่วน

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

7.2.1 ด้านการรับรู้การกำหนดการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมการรณรงค์รับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 ผู้บริหารหรือบุคลากรภาครัฐควรมีส่วนร่วมในการรับรู้การกำหนดการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมการรณรงค์รับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 ไปปฏิบัติหน้าที่ที่มีแผนแม่บทอย่างชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษรโดยนำไปใช้ และสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติต่อหน้าที่เป็นรูปธรรมได้เพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19

7.2.2 ด้านการรับรู้การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมการรณรงค์รับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 ผู้บริหารหรือบุคลากรภาครัฐควรมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่ โดยยึดหลักความเอาใจใส่ ติดตามในการทำงานร่วมกัน การปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ และพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้สามารถประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมการรณรงค์รับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 ไปปฏิบัติอย่างคุ้มค่าในการปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพและนำมารณรงค์เพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19

7.2.3 ด้านการรับรู้การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมการรณรงค์รับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 ผู้บริหารหรือบุคลากรภาครัฐควรมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่ โดยยึดหลักความเอาใจใส่ ติดตามในการทำงานร่วมกัน การปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ และพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้สามารถประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมการรณรงค์รับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 ไปปฏิบัติอย่างคุ้มค่าในการปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพและนำมารณรงค์เพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

7.3.1 ควรศึกษาในเชิงลึกโดยการสัมภาษณ์ถึงรูปแบบวิธีการ และนำแบบแผนที่มีการสร้าง ที่ชัดเจนประกอบกับการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมการรณรงค์รับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 ในการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

7.3.2 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมการรณรงค์รับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เน้นการขับเคลื่อนที่มีส่วนร่วมขององค์กรต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมการรณรงค์รับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ให้มีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่เป็นประโยชน์นักท่องเที่ยว

7.3.3 ควรศึกษาการประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมการรณรงค์รับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งองค์กรท้องถิ่น ภาครัฐภาคีเครือข่ายต่างๆ อย่างมีแบบแผน โครงสร้างตามนโยบายสาธารณะที่รัฐกำหนด และสามารถเข้าถึงการรับบริการของนักท่องเที่ยวประชาชนในครั้งต่อไป

8. เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2560). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Window. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา.
- ณัฏฐลิดา บุตรดีวงศ์.(2561). การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนแสนสุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกริก.
- นิตา ชัชกุล. (2555). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเพ็ง สิทธิวงษา และคณะ. (2562). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายแผนยุทธศาสตร์จังหวัดอุดรธานี. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด. 9(2). 636-646.
- ปิยธิดา เทพวงศ์. (2560). การพัฒนารูปแบบการให้บริการสารสนเทศที่สนับสนุนการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย : กรณีศึกษาห้องสมุด คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส. (2557). พระพุทธศาสนากับวิทยาการสมัยใหม่. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วารุณี กุลรัตน์วิจิตร. (2560). ปัจจัยด้านนวัตกรรมทางธุรกิจส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ประเภทบริการ). วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารเทคโนโลยี. วิทยาลัยนวัตกรรม : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สรโรชา อมรพงษ์มงคล. (2561). การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในมิติความจริงแท้และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กรณีศึกษา: เมืองมัลลิกา ร.ศ.124 จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์. วิทยาลัยนวัตกรรม : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

9. คำขอบคุณ

งานวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักความเชื่อและนวัตกรรมเพื่อรองรับนโยบายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในสถานการณ์โควิด-19 เขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์” สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้องอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในเขตพื้นที่ร้อยแก่น-สารสินธุ์ ได้กรุณาให้ข้อมูลคำปรึกษา แนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของปัญหาเพื่อให้ความถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและการเสียสละเวลาของท่านเป็นอย่างยิ่งจึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้